

Fotokopija članka
Dnevnik 15.6.13

Glosa

Trojka ukinja nacionalko

T. Zgaga

V soboto je avtorica Utripa **Deržek** začela tedenski prebesedami: v državi vlada olno stanje. Halo? Kdo je obsedeni k Najverjetneje so obsedeni k na Planet TV ali kakšna na nalki. Oziroma so obsedeni t gredo pred sodišče in izražajo podporo kom našega časa, ki hočejo Sloveniji v: bro s projektom biomase. Mi navadni malci električne energije nismo prav nič deni. Prejšnjo sredo nismo drli pred TV jemnike in čakali, kako bo največji junal junaki voditeljci **Darji Zgonc** zabrusil, d dokumentacije razvidno, kako sta bila in **Edi Pucer** prejšnji dan v Murglah in se varjala za to oddajo. Neposrečena šala zem ali pa izraz stiske nekoga, ki je po n. fasal packo na svojo brezmadežnost, s nja na leteče slone pred slabimi petim. Takrat je pred volitvami kasnejši pora na neugodna vprašanja odgovarjal z al nimi primerjavami. In res se zdi, da pi sloni res letijo pri tistih, ki v eni navadni vidijo obsedeno stanje. In da imajo sloni kletko sredi Murgel. Obsedeni pred sodiščem so bili navadni tni navijači. Temu primerne so bile tudi ve izjave: gremo na zmago, nasprotnik gubil, nasprotnik mi grozi. Ja, oni na drug ni so stalna grožnja. Sovražnik je med nc napada z vseh strani. Kot v nogometu. t tor **Srečko Katanec** je po nepričakovani z v petek v svoji značilni nepovezanosti z nas mora biti strah vsakega nasprotnika. misti bi v tem videli selektorjevo skromn bistvu pa gre za realno stanje stvari. Nas biti vsega strah. Zato tudi toliko pan obrambi. In obramba tistih, ki so bili obr

Upravniki

V postelji z vsiljivcem

Barbara Smajila

Predstavlja si, da imate podrejenega, ki vam iz meseca v mesec izmika denar, ponareja vaš podpis in na račun izčrpavanja vaše ga podjetja debeli lastno denarnico. Kaj bi storili v tem primeru? Bi: a) pustili, da nadaljuje svoje početje, b) ga odpustili, c) ga odpustili in zahtevali odškodnino, četudi bi bilo potrebno iskanje pravice na sodišču? Prvi odgovor gotovo ne pride v poštev, mar ne? Pač. Večina etažnih lastnikov, ki se znajdejo v situaciji, ko podobno ugotovijo za upravnika svoje večstanovanjske stavbe, se odloči prav za tega. Upravniki, ta kasta podjetnikov, od katerih zakon ne zahteva nikakršnih kvalifikacij za to delo in ki jim je država z zakonom popolnoma prepustila v roke vajeti upravljanja večstanovanjskih hiš, tako lahko v miru razdeljujejo svoje poslovne strategije, etažni lastniki pa jih medtem financirajo, ne da bi minuto svojega življenja namenili nadzoru njihovega početja. Strategije so razdelane dobro. Upravniki, ki se seveda s tem ukvarjajo profitno, lahko cene obratovanja in upravljanja postavljajo prosto, tiste predrage naj bi odnesla konkurenca in

delovanje prostega trga. Tako so ljudje pri izbiri upravnika osredotočeni predvsem na to osnovno postavko. V resnici je seveda drugače. V resnici je osnovna cena upravljanja precej nepomembna, saj se pravi zaslužki kujejo drugje. Upravniki imajo namreč običajno sklenjene neformalne dogovore z izvajalci določenih del, od katerih pobirajo provizije, v zameno pa jim zagotavljajo stalno delo – nemalokrat tudi fiktivno – in, jasno, stalen dotok denarja. Tako se dogaja, da v marsikaterem bloku nekajkrat na leto fantomsko izginajo gasilni aparati, da se požarno varnost preverja enkrat na mesec, namesto enkrat na leto, da se skupno teraso obnavlja znova in znova, ne da bi za to obstajal kakršen koli razlog. In zato so ponudbe za investicije, ki jih predloži upravniki, po pravilu občutno dražje od tistih, ki jih etažni lastniki pridobijo sami.

Seveda mora imeti upravniki v bloku podporo, da lahko bolj ali manj nemoteno služijo. Tukaj se pogosto na najbolj primarni ravni pokaže sindrom spajdanosti nadzornih organov in tistih, ki naj bi bili nadzorovani. Ravno nadzorni odbor etažnih lastnikov ali kar sam cenjeni predsednik odbora je pogosto tisti, ki dela v španoviji z upravnikom: namesto da bi bil varovalka, je njegov podaljšek, namesto da bi pazil na smotro porabo denarja, sodeluje v negospodarnem ravnanju s tem, ko hlastno golta drobtinice, ki padajo z mize. Na račun skupnega dobrega.

Levji delež krivde vendarle ne leži na tistih nekaj podkupljenih, ampak na vseh preostalih 99 odstotkih nezainteresiranih. Pravzaprav nerazumljivo je, kako se v času vse prežemajoče krize in varčevanja ljudem, sicer občutljivim za to, da jim natakark vrne deset centov premalo, ne ljubi vložiti minimalnega truda in časa v preverjanje upravnikov, ki jih (pre)plačujejo iz lastnega žepa iz meseca v mesec. Samo zato, da se jim ni treba ukvarjati s tem, raje plačujejo

Pravzaprav nerazumljivo je, kako se v času vse prežemajoče krize in varčevanja ljudem, sicer občutljivim za to, da jim natakark vrne deset centov premalo, ne ljubi vložiti minimalnega truda in časa v preverjanje upravnikov, ki jih (pre)plačujejo iz lastnega žepa iz meseca v mesec.

več. Klasični pasivnež stokaje k odgovornosti pokliče stanovanjsko inšpekcijo, ki pa da ima premalo pristojnosti. Že mogoče, vendar pa je takšne vrste prelaganje odgovornosti, potem ko sam ni storil popolnoma ničesar, da bi slabo gospodarjenje preprečil, milo rečeno nezrelo. Medtem pa upravniki, velikokrat tudi na meji zakonitega, prosperira. Še več, če se zgodi, da vam bo vendarle prekipelo in ga boste želeli povsem zakonito zamenjati, bo ta po vsej verjetnosti najel odvetniško družbo in zaradi povzročanja poslovne škode (!) zagrozil s pravnim varstvom – na vaš račun! Nekaj se jih bo ustrašilo, nekaterim se ne bo ljubilo, in vsiljivec bo ostal v vašem domu in na vaših računih. Še bolj predrzen kot prej. x